

zijn bezit als „thuin en moesland” op *f* 14000.—, maar in 1784 kon een andere tuin met „tuinhuis, coepel en salon” nog geen *f* 7100.— opbrengen, al was een jaar tevoren een soortgelijk goed voor *f* 7800.— verkocht. ¹⁾

Maar niet alleen de Schie werd door de 18e-eeuwsche notabelen gezocht, ook de doodlopende smalle Schielanen waren in trek: de korenkooper Jan van Ravesteyn, zwager van den schepen en zwavelmaker Johan Verstolk, had in 1719 een tuin in de 2e Schielaan, Huybert van Belle, eveneens geparenteerd aan regenten uit dien tijd, had er omstreeks hetzelfde jaar een huis met tuin en de later om zijn zucht tot opruimen van archiefstukken berucht geworden stadssecretaris Lambertus van Oyen Az. is daar nog in 1799 eigenaar van een tuin.

Als men de nauwe gleuf der nog overgebleven 2e en 3e Schielaan beziet, zou men dat niet denken! Sic transit gloria mundi.

Toch was in doorsnede in de 18e eeuw de bevolking aan de singels juist minder deftig. Naast enkele renteniers en koopvaardijkapteins, een timmerman, een pottebakker, een loodwitmaker, een houtkooper, een stoffenverver, maar vooral bleekers en warmoeziers. ²⁾

Maar daar woonde men ook niet uitsluitend voor zijn plezier.

1) Vergelijk Lijst der geveilde en verkochte huizen enz., uitgegeven door Gerrit Manheer te Rotterdam.

In Mei 1783 wordt een tuin met tuinhuis en erve aan de Boslaan publiek verkocht voor *f* 1260.—, in de volgende maand een tuin, tuinhuis en erve aan de Schotelboslaan oostzijde voor *f* 1300.— opgehouden, terwijl in datzelfde jaar een tuin met tuinhuis aan den Goudsche Rijweg *f* 2000.— opbracht. Deze prijzen verschilden niet zoo heel veel van wat men toen besteedde voor huurhuizen in stegen zooals de Langelijnstraat. Waar aan het bezit verbonden was een aandeel in bijbehorend land, beïnvloedde dit natuurlijk den prijs: een huis met stal en werf aan de Mannenlaan met $\frac{1}{13}$ part in twee stukken weiland in Rubroek bracht in 1784 *f* 3000.— op.

2) Vergelijk kohier personeele quotisatie over de ingezetenen van Rotterdam 1743–1744, in het Gemeente-archief. Dit is een hoogst merkwaardig kladboekje met soms vermakelijke aantekeningen, als b.v.:

bij Herm. Blankenbijn: de naarheydt zelv, heeft in geen 2 jaren pagt bet.

bij Brakel: zijn meeste geld weg.

bij Gregor. Mees: te informeeren off drie meyden heeft.